

SAMENLEVINGSOPBOUW WEST-VLAANDEREN EN KLEINVERHAAL SLAAN DE HANDEN IN MEKAAR VOOR DE PRODUCTIE VAN EEN KORTFILM OVER SOLIDARITEIT:

kleinVerhaal is een participatieve kunstpraktijk die tegen de achtergrond van havenstad Oostende een inspirerende ontmoetings- en creatieplek organiseert waar mensen vanuit alle geledingen van de maatschappij, inclusief de meest kwetsbaren, in de kunsten duiken.

kleinVerhaal gaat in zee met professionele, geëngageerde kunstenaars uit film, dans en muziek voor open ateliers waarin een bonte mix van mensen met diverse achtergronden, culturen en leeftijden hun verbeelding vorm geven.

Vanuit het hart van de samenleving en via de weg van de kunsten vertaalt, ondervraagt en documenteert kleinVerhaal de complexiteit van de huidige maatschappij in weerbarstige creaties en prikkelende acties.

www.kleinverhaal.be

contact voor de film:

Michiel De Baets: michiel@kleinverhaal.be – 0487 92 68 09

Karen Dick: karen@kleinverhaal.be – 0473 38 02 07

SAMENLEVINGSOPBOUW
West-Vlaanderen

Samenlevingsopbouw organiseert maatschappelijk kwetsbare groepen.

Samen met hen pakken we problemen aan die te maken hebben met grondrechten of met de leefbaarheid in hun buurt, stad, dorp of streek.

Sociale uitsluiting en achterstelling maken dat nog teveel mensen niet aan hun grondrechten toekomen. Hun stem wordt niet gehoord, hun belangen te weinig verdedigd. Daarom gaat Samenlevingsopbouw met deze mensen, met partners en beleid, dagelijks aan de slag om dit te veranderen. De focus ligt op de verbetering van de kwaliteit van het leven en het samenleven.

We werken graag samen met wie onze ambitie deelt om dit onrecht de wereld uit te helpen. Werken aan solidariteit zit in het DNA van Samenlevingsopbouw. Solidariteit is voor ons de sleutel om maatschappelijk kwetsbare groepen toegang tot grondrechten te bieden. Met de film willen we dan ook het maatschappelijk debat over solidariteit stofferen.

Samenlevingsopbouw is reeds meer dan 10 jaar actief in de wijk De Nieuwe Stad in Oostende.

www.samenlevingsopbouwvl.be

contact voor de film:

Tineke Decroos : tineke.decroos@samenlevingsopbouw.be – 0474 91 96 36

SOLIDARITEIT: NOG VAN DEZE TIJD? OF BROODNODIG?

De opvatting is steeds hardnekkiger dat solidariteit niet meer van deze tijd is. Ieder-voor-zich maakt opgang. Hoe vaak horen we bv. niet dat wie echt werk wil ook werk zal vinden?

Solidariteit staat inderdaad op de tocht. Ook bij kwetsbare groepen die het geloof in de kracht van solidariteit dreigen te verliezen omdat ze in het dagelijkse overlevingsstrijd onderling in concurrentie komen te staan voor een betaalbare woning met enige kwaliteit of voor werk. Dat is ook zo in De Nieuwe Stad, een sociale hoogbouwwijk aan de rand van Oostende. Heel wat bewoners hebben het niet breed, het is er vaak knokken om te overleven.

De film gaat aan de slag met de uniciteit en de authenticiteit van de wijk De Nieuwe Stad en de mensen die er wonen en vertelt een fictief verhaal te vertellen dat gebaseerd is op echte situaties en figuren uit de wijk. De film wil deze 'solidariteit pur sang' zichtbaar maken, niet met een hoogdravend betoog, maar wel in kleine herkenbare dagdagelijkse situaties. De kortfilm wil het noodzakelijk debat over het belang van solidariteit voeren. De film wil kijkers uitdagen om stil te staan bij de betekenis van solidariteit.

Doorgaans wordt het debat over solidariteit gevoerd tussen experts en belangenorganisaties, over de hoofden van wie het meest baat heeft bij solidariteit. De film geeft stem aan wie in het maatschappelijk debat weinig wordt gehoord.

Solidariteit is broodnodig. Daarvan zijn de makers van de film grondig overtuigd en ze willen met de film uitdagen tot debat.

MAKING OF: UIT HET LEVEN GEGREPEN

De filmmakers werken als ‘begeleider’ en ‘katalysator’. Ze ondersteunen de wijkbewoners artistiek, schaven constant bij aan hun vaardigheden. Daarnaast behouden ze het overzicht en verzamelen alle ingrediënten voor een volwaardig eindresultaat. Samen met de begeleiders zoeken we naar een geschikte rol waarbij ieders talent kan worden uitgespeeld. De artistieke eindverantwoordelijkheid ligt bij de begeleidende kunstenaars, maar die kan er enkel zijn dankzij de medeverantwoordelijkheid van de deelnemers.

Zo’n 80 wijkbewoners stapten tot nu in het proces. Het is een doorsnede van de bevolking in de wijk.

We werken dus echt van onderuit in verschillende **stappen** die toelaten om de film na de zomer 2017 in première te laten gaan:

Research en contactopbouw (augustus-september '16): regisseur en senariste bouwen contacten op met de wijk en met bewoners – Tineke Decroos die de wijk kent als haar broekzak, zorgt voor een goeie introductie: mensen en hun verhalen leren kennen.

Ateliers met bewoners (oktober-november '16): buurtbewoners kunnen daarop intekenen – na een open oproep en gerichte contacten. Ze maken er improvisatie-oefeningen, bekijken filmfragmenten, leren omgaan met camera, maken kennis met acteren en filmmaken. Verhalen over solidariteit worden zo ook verder bovengespit. Methodiek ‘inspringtheater’ van Augusto Boal.

Er lopen 3 parallelle groepen op verschillende tijdstippen van de week (ouderen, mix, jongeren).

Kinderen zijn apart bereikt via een volle dag met caravan in de wijk.

Deze fase is afgerond met een etentje (9 december).

Vanaf dan wordt ook al gecommuniceerd wie zal acteren en figureren in de film. Maar, we laten niemand vallen. Iedereen die dit wil krijgt een deeltaak in het filmmaken: locaties, costuums, catering, enz.

Uitschrijven scenario (december-januari): scenario ligt er tegen eind januari.

Repetities (februari-maart)

Draaidagen (5): april

Montage en postproductie: mei-juni

Een leegstaande **Bakkerij in de buurt** is ondertussen omgebouwd tot headquarters voor de filmproductie. Begeleiders, regisseur en scenarist hebben de bakkerij als thuisbasis. Ze zijn er regelmatig aanwezig, wijkbewoners kunnen er binnenlopen.

DE FILMMAKERS

De film haalt de mosterd in de wijk en bij de wijkbewoners, maar heeft een universeel karakter. Twee professionals zetten er mee hun schouders achter:

Regie en scenario: Nicolas Daenens

Noemt zich met zijn werk vooral een 'goeie observator'. Zijn kortfilm 'Het kortste Eind' wint in juni 2005 de publieksprijs op Kort Geknipt en wordt geselecteerd voor de NPS New Arrivals op het Filmfestival in Rotterdam. Dankzij de steun van het VAF kan hij in 2007 zijn kortfilm "A Day in a Life" realiseren. De film met o.a. Johan Heldenbergh en Sam Louwyck in de hoofdrollen, wordt op meer dan 50 nationale en internationale filmfestivals geselecteerd en sleept een tiental prijzen in de wacht. Ook zijn volgende kortfilm "27", met Titus De Voogdt in de hoofdrol, kan hij met steun van het VAF realiseren en wordt op een tiental festivals geselecteerd.

Hij maakt ook de Making Of van 'Neveneffecten' voor Woestijnvis en daarna de Making Of van 'Ex-drummer' van Koen Mortier. Daarnaast werkt Nicolas ook regelmatig als regieassistent, figuratieregisseur en/of casting director voor verschillende tv-reeksen en langspeelfilms zoals Quiz Me Quick, Bevergem, Tot Altijd, The Broken Circle Breakdown, Offline, Marina, Everybody Happy, Cargo, ...

Met Klein Verhaal vzw realiseert hij in 2014 zijn eerste sociaalartistieke project "The True Tempest", onder de vorm van een middellange film 'Kingsh!t', gemaakt over een periode van zes maanden met een twintigtal jongeren tussen 14 en 21 jaar van diverse origines.

FILMOGRAFIE

- 2003 **Eeuwige jeugd**, documentaire over Boudewijn De Groot achter de schermen
- 2005 **Het Kortste Eind** (kortfilm), scenario & regie (eigen beheer)
- 2005 **Making Of "Neveneffecten"**, camera & interpretatie (Woestijnvis)
- 2006 **Billy** (kortfilm), scenario & regie (eigen beheer)
- 2006 **Making Of "Ex-Drummer"**, camera & interpretatie (CCCP)
- 2007 **A Day in a Life** (kortfilm), scenario & regie (Conception)
- 2010 **27** (kortfilm), scenario & regie (Savage Film)
- 2014 **Kingsh!t** (middellange film), scenario & regie (Klein Verhaal)

In bijlage ook een overzicht van prijzen op en selecties voor kortfilmfestivals in de ganse wereld.

Scenario: An De Gruyter

Won in 2015 met haar inzending "Magique mécanique" de scenariowedstrijd voor de Visser-Neerlandiaprijs. Meer over wat deze jonge scenariste in haar mars heeft via haar **curriculum in bijlage**. Ze haalde vorig jaar een eerste plaats in de voorronde van Gent voor de schrijfwedstrijd Write Now! met het verhaal 'Mama houdt van je'.

Beiden kijken met belangstelling naar het werk van de Britse filmer **Ken Loach**. Die filmt al 50 jaar vanuit een grote bekommernis voor de gewone mens. Zijn film 'I Daniel Blake' won vorig jaar de Gouden Palm op het filmfestival in Cannes. Interview met Loach hierna.

ONDERSTEUNERS

Samenlevingsopbouw en kleinVerhaal investeren ook tijd van medewerkers in de productie van de kortfilm. Ze staan mee in voor de organisatie van de aanpak van onderuit, voor contacten met wijkbewoners. Voor Samenlevingsopbouw is dit Tineke Decroos, voor kleinVerhaal zijn dit Karen Dick en Michiel De Baets.

'Ik voel woede en pure razernij'

Ken Loach mag dan een levende legende zijn, het was een grote verrassing dat een 80-jarige voor de tweede keer in zijn carrière met de Gouden Palm aan de haal ging. Met *I, Daniel Blake* opent de Brit vanavond het Gentse filmfestival.

KURT VANDEMAELE

Al 50 jaar maakt Loach films waaruit zijn grote bekommernis voor de mens blijkt. De gewone mens. Hij is een volbloed socialist. In zijn betere werk laat hij wel de pamfletten en gebalde vuisten in zijn broekzakken zitten. Niet dat uit *I, Daniel Blake* geen sociale bewogenheid blijkt, maar de film biedt vooral een hoognodig commentaar bij hoe de digitalisering over de ouderen heen walst en hoe de bureaucratie de zwakkeren in de samenleving vaak als nummers achter de komma behandelt.

I, Daniel Blake vertelt het verhaal van een schrijnwerker die nog net te jong is om met pensioen te gaan. Na een hartaanval leeft hij van een vervangingsinkomen. Volgens zijn dokter is hij nog niet fit om het werk te hervatten, maar een inspecteur van de geprivatiseerde uitkeringsdiensten denkt daar anders over. De man kan beroep aantekenen, maar uitsluitend via digitale kanalen. Dat blijkt niet simpel voor iemand die nog nooit een computer van dichtbij gezien heeft. In het mondaine Cannes ziet men wellicht ook niet vaak het soort mensen dat Loach opvoert, maar zelfs de grootste snob zal hebben meegeleefd met het aandoenlijke en bijwijlen grappige verhaal van Daniel Blake. We spraken de regisseur in Cannes, toen hij nog niet wist dat hij er iets later met de hoofdprijs zou staan pronken.

Enkele jaren geleden zei u dat u geen films meer zou maken, en hier bent u terug.

Loach: "Het was stom van mij om te zeggen dat ik geen films meer zou maken. Die uitspraak dateert van kort voor ik mijn vorige film begon te draaien. Er brak een periode aan van achttien maanden waarin ik nauwelijks thuis zou zijn en ik dacht: er komt een punt waarop je er gewoon mee moet ophouden. Hoe dan ook, we waren nog maar een week thuis en Paul Laverty (zijn vaste scenarist, KVDM) belde me op en vroeg me of ik zin had om de koppen bijeen te steken. En dit is wat ervan kwam."

***I, Daniel Blake* voelt aan als een film die gemaakt is uit woede.**

"Als je om je heen kijkt, voel je niet alleen woede opborrelen, maar pure razernij. Nooit werd er meer gecommuniceerd, via sociale media, mail

en tekstberichten, maar in welke stad je ook komt, zie je rijen hopeloze mensen aanschuiven bij de voedselbanken, zonder dat iemand daar met een woord over rept.

"Mijn brein is niet meer fit genoeg om alle statistieken op te slaan, maar ik geloof dat er de voorbije twee jaar tussen de twee en drie miljoen mensen een financiële sanctie kregen opgelegd van de sociale uitkeringsinstellingen in het Verenigd Koninkrijk. Allemaal mensen die het opeens moeten stellen zonder bijdragen waarmee ze voedsel en verwarming betalen. Dat is een kolossaal probleem, en er wordt niet over gepraat. Het wordt onder het tapijt geveegd."

Zoals altijd hebt u ook deze film in een heel sobere en klare stijl gedraaid.

"Het verhaal was zo sterk dat ik aan de cameraman duidelijk maakte dat ik een heel klare, eenvoudige beeldtaal wilde. Zonder franjes, zonder overbodige bewegingen, niets wat je eventueel kon afleiden van datgene waar het om ging. Ik wilde vooral de essentie vangen van de mensen die voor de camera stonden.

"Er is een citaat van Bertold Brecht dat ik vaak als leidraad gebruik. Hij schreef: 'En ik heb altijd gedacht dat de meest eenvoudige woorden moeten volstaan. Als ik de dingen zeg zoals ze zijn, zal ieders hart breken.' En dat is wat we trachten te doen: de dingen zeggen zoals ze zijn. Als dat lukt, dan breekt niet alleen je hart, maar word je er ook heel kwaad van."

Er zit woede in, maar ook humor. Zoveel zelfs dat de film bijna als een tragikomedie kan worden bestempeld. Bewust?

"De vragen die de uitkeringsgerechtigden moeten beantwoorden, zijn vaak ronduit absurd. De bureaucratie heeft altijd iets lachwekkends. Eerst is er de absurditeit, dan volgt de frustratie, daarna komt de wanhoop en het eindigt met de ondergang. We volgden gewoon het parcours dat we de vele slachtoffers van het systeem zagen alleggen. Onze hoofdpersonages zijn geen mensen die je het etiket van slachtoffer zou opplakken. Het zijn positief ingestelde en verstandige figuren.

"Daniel is een man die zijn stiel kent. Hij is populair op het werk en best intelligent. Maar zelfs hij wordt gesloopt. En de dame met de twee kinderen die samen met hem tegen het systeem strijdt, is levendig en energiek, studeert aan The Open University en komt er met een

duwtje in de rug zeker weer bovenop. Waarom moeten zulke mensen zich laten vernederen om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien?"

Dave Johns, uw hoofdacteur, had nooit eerder in een film gespeeld, maar had ervaring als stand-upcomedian. En dat voelt je vooral in de komische passages.

"Ik hou van komieken, omdat ze vaak uit de arbeidersklasse komen. De meeste humor komt voort uit frustratie, uit weerstand, uit verzet, uit armoede, uit de verbeelding die nodig is wanneer je de eindjes aan elkaar moet knopen. Dave is niet alleen heel grappig, hij is ook afkomstig uit Newcastle, de stad waar we filmde. We hebben opnames gemaakt in zijn straat. Hij heeft de juiste leeftijd en zijn vader was een timmerman. Hij kent het milieu."

Naar verluidt wilde u eerst in Nuneaton draaien, de stad waar u zelf bent opgegroeid.

"Ja, we zijn daar een kijkje gaan nemen, maar de stad is vrij karakterloos. Mensen hebben er niet echt een uitgesproken dialect en er ontbreekt wat kleur. Iets verderop, in Birmingham, een veel grotere stad, vind je dat karakter wel. Maar uiteindelijk zijn we in het noorden beland, in Newcastle. Een stad met veel werkloosheid. De scheepsbouw en steenkoolindustrie zijn er ten onder gegaan, en de mensen hebben er gevochten. Ze zijn strijdvaardig en hebben een taal waar veel humor in zit."

'We trachten de dingen te zeggen zoals ze zijn. Als dat lukt, dan breekt niet alleen je hart, maar word je er ook heel kwaad van'

U beweert dat het rechtse beleid de bureaucratische molen opzettelijk zo traag laat draaien, opdat uitkeringsgerechtigden zouden afhaken.

"Ja, natuurlijk, dat is het ultieme doel. De bureaucratie is niet per toeval zo inefficiënt. Ze wil mensen uitsluiten zonder dat ze iets misdaan hebben. We moeten gaan geloven dat armoede de schuld van de armen is. Dat mensen het aan zichzelf te wijten hebben dat ze geen job hebben. Er zijn tal van programma's op tv die mensen uitlachen, en de klemtoon leggen op hoe onbekwaam en werkonwillig ze wel zijn: ze zijn anders, ze nemen drugs, of ze hebben te veel kinderen."

"Armoede is een middel geworden op tv, waarmee je mensen aan het lachen krijgt. Het is een genre op zich. Er is zelfs een naam voor: *poverty porn*. Daar zit een bewuste tactiek achter: geef de verkeerde mensen de schuld van alles en de ware schuldigen blijven buiten schot. Grote bedrijven kunnen zich alles veroorloven."

En de massa gelooft wat haar wordt wijs-gemaakt?

"Precies. Dat is hoe Hitler verkozen geraakte: mensen waren woedend, maar hun woede was gericht op de verkeerde mensen. Toen waren het Joden, nu zijn het moslims. Het is de mix van woede en wanhoop die figuren als Donald Trump mogelijk maken. 'Verban de moslims!', roept hij. Net zoals Hitler brulde: 'Verban de Joden.' Woede en wanhoop laat mensen opschuiven naar rechts. Als er hoop is naast woede, zie je een ruk naar links."

U bent tachtig en al vijftig jaar een strijd aan het voeren voor een betere wereld. Ziet u mensen die u kunnen opvolgen?

"Jonge mensen genoeg met talent, maar de meeste zullen nooit kansen krijgen. Op het internet zie ik tal van filmpjes van mensen die zonder de minste twijfel een langspeelfilm zouden kunnen maken. Een heel groot probleem is dat filmmakers van nu opgegroeid zijn in de jaren 80 en 90, een tijd die wij als thatcheriaans bestempelen. Sindsdien is het ieder voor zich."

"Filmmakers die eind jaren 60 aan de oppervlakte kwamen, behoorden daarentegen tot de generatie van vlak na de oorlog. Omdat niemand de hel wilde herbeleven waaruit we ont-snapt waren, creëerden we een sociaaldemocratische wereld, waarin iedereen zorgde voor elkaar, voor de werklozen, voor de zieken. We waren bekommerd om het maatschappelijk welzijn, terwijl nu het individuele goed nog altijd de motor van de maatschappij is. Hoog tijd dat daar verandering in komt. Misschien hebben we meer oude regisseurs nodig (*lacht*)."

U bent onderhand zonder meer de patroonheilige van de linkerveugel van dit milieu. U wordt wellicht overstelpt met verhalen?

"Ja, er komt veel binnen. Je moet maar even een ballonnetje oplaten en mensen laten hun verhalen op je los. Het is aan Paul Laverty om de schifting te maken. Toen bekend raakte dat we een film wilden maken over mensen die het slachtoffer waren van sancties van uitkeringskantoren, kregen we de meest waanzinnige verhalen te horen. Zo was er een man die een paniekaanval kreeg tijdens een evaluatie, en niet meer kon ademen. Hij vertrok zonder de evaluatie te beëindigen en kreeg de dag nadien te horen dat hij zijn uitkering kwijt was. De dag daarop kreeg hij een hartaanval."

"Er zijn honderden van die gevallen. Zo ook een man wiens vrouw zwanger was. Toen enkele weken vroeger dan verwacht haar water brak, bracht hij haar in allerijl naar het ziekenhuis, bleef even aan haar zijde, miste zijn afspraak bij de uitkeringsdienst en werd prompt gesanctioneerd."

"Een andere man ging naar de begrafenis van zijn vader. Hij belde naar het bureau en vroeg of hij een nieuwe afspraak kon krijgen. Er werd hem verteld dat het geen probleem was, maar er werd geen notitie van gemaakt, en hij verloor zijn uitkering."

"Echt, je kunt zo blijven doorgaan. Sinds Margaret Thatcher zijn alle regeringen in ons land, ongeacht hun kleur, een neoliberale campagne blijven voeren. Sindsdien hebben we een massale werkloosheid. Zolang de linkerkant zo versnipperd blijft, zijn we machteloos. Er zijn nog idealisten, maar ze moeten zich verenigen. Over de grenzen heen. De mensen achter Syriza, Podemos en de Occupy-beweging moeten de koppen bijeensteken en actie ondernemen. Voor het te laat is."

Komiek Dave Johns speelt de rol van Daniel Blake. Hij probeert beroep aan te tekenen tegen een beslissing van de uitkeringsdienst.

AWARDS "A DAY IN A LIFE"

- * *Prix de la Critique* - Festival du Court Métrage de Bruxelles (27 apr – 6 mei 2008)
- * *Golden Bear & Audience Award* – Festival der Nationen, Oostenrijk (15 – 21 juni 2008)
- * *Best International Short Film* - Independent Producers International Film Festival, Roemenië (14 – 20 juli 2008)
- * *Best Foreign Short Film Award* – Moondance Filmfestival, USA (28 aug – 1 sept 2008)
- * *Audience Award* – Chicago International Children's Film Festival (23 okt – 2 nov 2008)
- * *Best Short Award* - Strasbourg International Film Festival (12 – 21 sep 2008)
- * *Audience Choice Award* – NYC Shorts, New York, V.S. (19 - 20 sep 2008)
- * *Prix du Meilleur Scénario* - Festival International du Film Indépendant – Bruxelles, België (4 – 9 nov 2008)
- * *Eervolle juryvermelding* - Short Cuts Köln – Keulen, Duitsland (7 – 13 dec 2008)
- * *Prijs voor Beste Scenario, Beste Regie en Beste Kortfilm* – Ciné Public – Gent, België (13-14 maart 2009)
- * *Prix du Meilleur Film* – G.E.N.R.E. Festival de Paris – Parijs, Frankrijk (6 – 7 dec 2010)

FESTIVALSELECTIES "A DAY IN A LIFE"

2007

Internationaal Filmfestival Vlaanderen – Gent, België (11 - 20 okt 2007)
Internationaal Kortfilmfestival Leuven – Leuven, België (1 - 10 dec 2007)

2008

Ciné Privé, Filmfestival aan Huis – Gent, België (14 – 29 feb 2008)
Bermuda International Film Festival – Hamilton, Bermuda (16 – 24 maart 2008)
B-est International Short and Medium Length Film Festival – Boekarest, Roemenië (31 maart – 6 apr 2008)
Arenbergschouwburg – Antwerpen, België (13 april 2008)
Festival du Court Métrage de Bruxelles – Brussel, België (27 apr – 6 mei 2008)
Naoussa Film Festival – Naoussa, Griekenland (8 – 11 mei 2008)
Cannes Film Festival Shortfilmcorner – Cannes, Frankrijk (16 – 27 mei 2008)
Amsterdam Shorts Film Festival – Amsterdam, Nederland (28 mei – 1 juni 2008)
Huesca International Short Film Festival – Huesca, Spanje (5 – 14 juni 2008)
Jackson Hole Film Festival – Jackson Hole, Verenigde Staten (7 – 11 juni 2008)
Shanghai International Film Festival – Shanghai, China (14- 22 juni 2008)
Festival Der Nationen - Ebensee, Oostenrijk (15 – 21 juni 2008)
Shoot me Film Festival – Den Haag, Nederland (16 – 22 juni 2008)
Avignon Film Festival – Avignon, Frankrijk (25 – 29 juni 2008)
Stolac Film Festival, Bosnië (4 – 8 juli 2008)
Independent Producers International Film Festival, Roemenië (14 – 20 juli 2008)
Rhode Island International Film Festival – Verenigde Staten (5 – 10 aug 2008)
MediaBridge Youth Film Festival – Chicago, VS (9 - 10 aug 2008)
Ciné Fiesta - Puerto Rico (17-24 aug 2008)
LA Shortsfest – Hollywood, Verenigde Staten (15 – 21 aug 2008)
Odense Film Festival – Odense, Denemarken (19 - 24 aug 2008)
Palm Springs International Shortfest – Palm Springs, USA (21 – 27 aug 2008)
Moondance International Film Festival – Colorado, USA (28 aug – 1 sep 2008)
Circuito OFF Venice International Film Festival – Venetië, Italië (30 aug – 5 sept 2008)
International Filmfest Oldenburg – Oldenburg, Duitsland (10 – 14 sep 2008)
Strasbourg International Film Festival - Strasbourg, Frankrijk (12 – 21 sep 2008)
NYC Shorts, Short Film Festival – New York, Verenigde Staten (19 - 20 sep 2008)
Nederlands Filmfestival – Utrecht, Nederland (24 sep – 3 okt 2008)
Festival International du Film Francophone de Namur, België (26 sept - 3 okt 2008)
Edmonton International Film Festival - Edmonton, Canada (26 sep – 4 okt 2008)
Raindance Film Festival – Londen, UK (1 – 12 okt 2008)

Filmfest Eberswalde – Duitsland (4 - 11 okt 2008)
New Orleans Film Festival – New Orleans, USA (9 – 16 okt 2008)
Times BFI London Film Festival – Londen, UK (17 okt – 1 nov 2008)
Filmini International Short Film Festival – Sofia, Bulgarije (22 – 26 okt 2008)
Festival du Cinéma International en Abitibi-Témiscamingue - Canada (25 – 30 okt 2008)
Izmir Short Film Festival – Izmir, Turkije (3 – 9 nov 2008)
Festival International du Film Indépendant – Bruxelles, België (4 – 9 nov 2008)
International Istanbul Short Film Festival – Istanbul, Turkije (5 – 12 nov 2008)
International Filmfestival Passau – Passau, Duitsland (6 – 9 nov 2008)
PLATFORMA VIDEO International Film Festival – Athene, Griekenland (7 – 10 nov 2008)
Festival International du Film d'Amiens – Amiens, Frankrijk (7 - 16 nov 2008)
Festival Européen du Film Court De Brest – Brest, Frankrijk (8 – 16 nov 2008)
Media 10/10 Festival du Court-Métrage de Namur – Namen, België (12 – 16 nov 2008)
St. Louis International Film Festival – Missouri, USA (13 – 23 nov 2008)
Festival International Séquence Court-Métrage – Toulouse, Frankrijk (14- 30 nov 2008)
Jordan Short Film Festival – Amman, Jordanië (16 – 20 nov 2008)
Badalona International Short Film Festival – Badalona, Spanje (16 – 24 nov 2008)
Festival Internazionale del Cortometraggio Siena – Siena, Italië (24 – 29 nov 2008)
Short Cuts Köln – Keulen, Duitsland (7 – 13 dec 2008)
Bahamas International Film Festival – Nassau, Bahamas (4 – 11 dec 2008)

2009

Cinéquest Film Festival – San José, USA (25 feb – 8 maart 2009)
Festimages – Charleroi, België (11-13 maart 2009)
Ciné Public – Gent, België (13-14 maart 2009)
Charleston International Film Festival – Charleston, USA (23-26 april 2009)
Filmtage Augsburg – Augsburg, Duitsland (6–10 mei 2009)
Grenoble International Short Film Festival – Grenoble, France (19 juni 2009)
Festival du Cinema de Paris – Parijs, France (3-14 juli 2009)
Festival Internacional de Cortos – Benicassim, Spanje (13 – 16 juli 2009)
Filmfestival Oostende - Oostende, België (19 - 25 aug 2009)
Ciné été - Festivalweide Mendonkdorp, België (28 aug 2009)
Future Short Film Festival - Vladivostok, Rusland (5 - 11 nov 2009)
Vivisesja Audiovisual Festival - Poznan, Polen (20 nov 2009)

2010

G.E.N.R.E. Festival de Paris – Parijs, Frankrijk (6 – 7 dec 2010)
Regensburg Kurzfilmwoche – Focus on Flemish Shorts (16 – 23 maart 2011)

FESTIVAL SELECTIES "27"

Internationaal Kortfilmfestival Leuven – Leuven, België (4 - 11 dec 2010)
Ciné Public – Gent, België (19 maart 2011)
Filmfestival Oostende (2-10 september 2011)
Reggio Film Festival (10-15 november 2011)
Ciné Privé Gent (16-18 februari 2012)
FEC European Short Film Festival (8-10 maart 2012)
Cinequest Film Festival (28 februari – 11 maart 2012)
European Film Festival of Lille (30 maart – 6 april 2012)
Circolo Sogni Ravenna (9 – 12 mei 2012)
Festival der Nationen, Ebensee, Österreich (10 – 16 Juni 2012)
CinemadaMare Festival , (30 juni – 10 september)
Aye Aye Film Festival, Nancy (1-8 september 2012)

De kortfilm is een coöproductie van:

Michiel De Baets: michiel@kleinverhaal.be
0487 92 68 09

Karen Dick: karen@kleinverhaal.be
0473 38 02 07

Tineke Decroos : tineke.decroos@samenlevingsopbouw.be
0474 91 96 36

De film kan nu al rekenen op de steun van:

De Vlaamse overheid (Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media)
Stadsbestuur Oostende (Wijk in Beweging), Streekfonds West-Vlaanderen

